

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๓

ให้ธรรมเข้าใจ

(ผู้ฟังเทศน์นักเรียน ร.ร.ราชินูทิศ ๑๒๐ คน ประชาชน ๔๐๐ คน)

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๔ กันยายน เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๕๐ สตางค์เราก็ไม่
ว่า วันติดเครื่องพักเครื่องมี วันชยับใหญ่ก็มี ที่นี้เมื่อวานนี้ได้ ๕๐ สตางค์ก็ยิ่งดีกว่าเมื่อ
วานขึ้นนี้ ไม่ได้สักสตางค์เลยทองคำ เมื่อวานนี้ ๕๐ สตางค์ยังดีนะ แต่ถ้าขึ้นให้เป็น ๕๐
สตางค์ตลอดไปเมืองไทยเจ๊ง เราอย่าเข้าใจว่า ๕๐ สตางค์เป็นของดีนะ เมืองไทยเจ๊ง
สำคัญอยู่ตรงนั้น ดอลลาร์ได้ ๑๑๓ ดอลลาร์

ที่นี่จะอ่านทั่ว ๆ ไปทองคำที่ต้องการมอเข้าคลังหลวงคราวนี้สี่พันกิโล ที่มอ
เข้าคลังหลวงไว้แล้ว ๑,๐๓๗ กิโลครึ่ง ผากไว้กับคลังหลวงอีก ๑,๐๒๕ กิโล รวมทอง
คำที่มอและผากไว้กับคลังหลวงได้ ๒,๐๖๒ กิโลครึ่ง ทองคำที่ได้หลังจากการหลอม
เรียบร้อยแล้วและผากคลังหลวงแล้วนั้น (ยังไม่ได้หลอม) เวลานี้ได้ ๕๑ กิโล ๑๐ บาท
๗๔ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดได้ ๒,๑๑๓ กิโลครึ่ง ยังขาดอยู่อีก ๑,๘๘๖ กิโลครึ่งจะ
ครบจำนวนสี่พันกิโล กรุณาทราบเอาไว้ สี่พันกิโลนี้เป็นพื้นฐานของชาติไทย ที่เริ่มก้าว
เหยียบขึ้นเพื่อยอดสูงส่งแห่งทองคำของเราต่อไป นีวางไว้เป็นพื้นฐานให้พอเหมาะพอ
ดีกับชาติไทยของเรา ไม่หนักมากเกินไปและเบาจนลืมนื้อลืมตัวจนทำให้ชาติจม คือนี
กะให้พอดี สี่พันกิโลนี้หมายถึงรวมพี่น้องชาวไทยทั้งหมดทั่วประเทศไทยเรา นี้ อย่าง
น้อยให้ได้ทองคำสี่พันกิโล

ส่วนเงินสดที่หลวงตาได้เจียดไว้แล้ว ๘๐๐ ล้านบาท จะซื้อทองคำมุนเข้าสู่คลัง
หลวงทั้งหมด ใครมาแต่ไม่ได้นะ ๘๐๐ ล้านบาท จะเอาไปต่อยอดต่างหาก ให้สร้างเนื้อ
สร้างหนังสร้างตนสร้างตัวขึ้นมา ทองคำนี้จะคอยต่อยอดต่างหาก ถ้าหากว่าไม่ได้เนื้อได้
หนังทองคำนี้ต่อไม่ได้นะ ให้เอาทองคำมาอย่างน้อยสี่พันกิโลเป็นเนื้อเป็นหนัง แล้ว
๘๐๐ ล้านบาทจะซื้อทองคำเข้าต่อยอด เงินปัจจุบัน ๘๐๐ ล้านบาทก็จะซื้อทองคำได้ ๒ ตัน
มุนเข้าสู่คลังหลวงของเราเป็นการต่อยอดนะ รวมแล้วก็เรียกว่าทองคำหกพันกิโลหรือ
๖ ตันคราวนี้ วางพื้นฐานนะหกพันกิโลหรือ ๖ ตัน

ส่วน ๕๐ กว่าล้านบาทก็ตั้งที่เรียนให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบกันทั่วแล้วว่า เราแยก
ไว้สำหรับความจำเป็น คือเป็นเงินมุนเวียนต่อชาติไทยของเรา เรียกว่ากึ่งก้านสาขา
ดอกใบ ต้นลำจริง ๆ คือทองคำ นี้เป็นรากฐานเอาไว้ ๘๐๐ ล้านบาทจะเข้าต้นลำคือทอง
คำทั้งหมด ส่วน ๕๐ กว่าล้านบาทจะให้ป็นเงินมุนเวียนเวลาจำเป็น เวลานี้รอไว้ที่จะเข้า

คลังหลวงด้วย รอที่จะออกเป็นเงินหมุนเวียนด้วย เงินจำนวน ๕๐ กว่าล้านนั้นะ เราจะเป็นผู้พิจารณาเอง ทางไหนมีน้ำหนักมากกว่ากันจะหมุนเข้าทางนั้น แต่ส่วนมากที่ฝังอยู่แล้วเวลานี้ก็คือทองคำ ๕๐ กว่าล้านนี้อาจจะหมุนไปทางเป็นเงินหมุนเวียน กรุณาทราบตามนี้

เรียกว่าคราวนี้ได้แล้วไม่ต่ำกว่าหกพันกิโลหรือ ๖ ตัน ทองคำนะ นี่เทียบกันแล้ว ดอลลาร์ที่นำบัญชีมาจากกรุงเทพนั้นได้ ๕๙๐,๑๘๓ ดอลลาร์ ส่วนที่มีอยู่อุดรฯ นี้ ๕๒๐,๑๓๕ ดอลลาร์ เศษเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่นับนะ รวมแล้วเวลานี้ได้เป็น ๑,๐๑๐,๓๑๘ ดอลลาร์ ถึงล้านแล้วแน่นอนละ เอาบัญชีทั้งสอง กรุงเทพและอุดรฯ มาบวกกัน เป็นความแน่นอนแล้วว่าเวลานี้ที่เราพูดถึงล้าน ๆ อยู่ นั้น เวลานี้ได้แล้ว

ส่วนค่าเงินบาทของเรากับดอลลาร์นั้น ๑ ดอลลาร์เท่ากับเงินบาทไทย ๕๐.๘๗ บาท เวลานี้เงินของเขา ๑ ดอลลาร์เท่ากับ ๔๐ หัวของผู้ใหญ่ ๘๗ หัวของเด็ก นี่ให้ฝรั่งมาเหยียบหัวอยู่เวลานี้พากันเข้าใจหรือเปล่า ฝรั่งนี้ตื่นสูงนะ หัวเรานี้ต่ำมากที่สุดทีเดียว ๔๐ หัวมันเหยียบเป็นประจำวันนะ แล้ว ๘๗ ดอลลาร์นี้ ลูกวิ่งตามแม่ ๘๗ หัวเด็ก เหยียบแหลกไปเหมือนกัน เหยียบแหลกทั้งพ่อทั้งแม่ทั้งลูก ตินไอ้หรั่งสำคัญนะ ตินไทยเราก็มีทำไหมไม่เหยียบหัวไอ้หรั่งบ้างวะ มันคันพินนะเรา ตินเราก็มี หัวเราก็มี ให้เขาเหยียบหัวเรา นี่หัวเขาก็มี ตินเราก็มี ฟัดกันบ้างซิ พี่น้องทั้งหลายตื่นเนื้อตื่นตัวนะ ไม่ตื่นไม่ได้ชาติไทยเราเป็นชาติไทย เราจะทำเฉื่อย ๆ ซา ๆ อย่างนี้ไม่ได้นะ

นี่เราช่วยชาติเราช่วยจริง ๆ ช่วยทุกสิ่งทุกอย่าง พินิจพิจารณาละเอียดลออเต็มความสามารถ ออก ๆ จึงไม่ต้องไปปรึกษาถามกับผู้ใด การนำพี่น้องชาวไทยคราวนี้เราไม่ได้ไปหาปรึกษาปรารภกับผู้ใด ๆ เลยนะ อุบายวิธีการตลอดที่นำพี่น้องทั้งหลายนี้เราเดินด้วยอรรถด้วยธรรมล้วน ๆ เลย พิจารณาเต็มเหนี่ยว ๆ แล้วออก ๆ จึงไม่ไปปรึกษาปรารภกับผู้หนึ่งผู้ใดว่า ถูกหรือผิด ๆ เพราะธรรมนี้ละเอียดยิ่งกว่าทุกอย่างแล้วเราพิจารณาตามนี้

เช่น อย่างการนำวัตถุประสงค์เงินทองเข้าคลังหลวงของเราและแยกเป็นเงินหมุนเวียนนี้เราก็พิจารณาเรียบร้อยแล้วค่อยออกตามนั้น ก็เป็นที่แน่ใจตลอดมา และการแนะนำสั่งสอนพี่น้องทั้งหลายก็เหมือนกัน สอนทั้งแกงหม้อใหญ่ แกงหม้อเล็ก แกงหม้อจิ๋ว สอนเต็มกำลังความสามารถของเราทุกด้านทุกทาง ซึ่งล้วนแล้วตั้งแต่เป็นธรรมที่มีคุณค่ามากต่อหัวใจของพี่น้องชาวพุทธชาวไทยเราทุกคน ควรจะเอาใส่ใจจริง ๆ การแนะนำสั่งสอนทุกอย่างเราก็พยายามเต็มกำลัง

เวลานี้การที่จะนำพี่น้องทั้งหลายด้วยการเทศนาว่าการในที่ต่าง ๆ นั้นเราดแล้วเวลานี้ กำลังวังชาไม่อำนวย แต่บัญชีเปิดบริจาครออด อย่างที่มีอยู่ข้างหลังศาลานี้

ธนาคารที่ธนาคารเปิดโล่งไว้แล้ว พี่น้องชาวไทยเราผู้ใดมีศรัทธาบริจาคหนุนเข้าสู่คลังหลวงของเราก็ให้ลงในบัญชี ๆ นั้น บัญชีโครงการช่วยชาติอยู่ข้างหลัง ทางกรุงเทพ มีธนาคารกรุงเทพ หนึ่งใน กสิกรไทย หนึ่งใน ไทยพาณิชย์ก็มีพวกดอลลาร์ ทางอุดรฯ นี้ก็มีธนาคารกรุงเทพ สาขาอุดรฯ ธนาคารไทยพาณิชย์ กสิกรไทย มีอยู่ ๓ บัญชี ผู้ใดจะบริจาคเข้าในบัญชีใดได้ทั้งนั้น เราเปิดโล่งไว้เลย

การเป็นผู้นำ ตะเกียกตะกายไปที่ต่าง ๆ ดังที่เคยปฏิบัติมานั้น เราไม่อาจทำได้แล้วเวลานี้ธาตุชั้นธ้ออ่อนลงทุกวัน ๆ การรับบริจาคก็รับบริจาค การเทศนาว่าการก็สอนอยู่ทุกวัน เป็นประจำวันก็ได้เนะ เราไม่เคยเห็นวันไหนเราว่างที่ไม่ได้เทศน์สอนประชาชนในเช้าแต่ละวัน ๆ เทศน์ทุกวัน ๆ การเทศน์นี้ก็ออกทางวิทยุด้วย เฉพาะอย่างยิ่งอุดรฯ เรายี่ ๘ สถานี นำเทศน์ของเราออก ๘ สถานีทุกวัน ๆ เป็นแต่เพียงไม่ซ้ำเวลากันเท่านั้น จากนั้นขยายออกไปทางกรุงเทพฯ และทั่วประเทศไทย แล้วยังออกทางอินเตอร์เน็ตอีกไปทั่วโลก

พี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นชาวพุทธ ได้เทียบเหตุเทียบผลกันบ้างไหม พระพุทธศาสนาเริ่มปรากฏมาตั้งแต่พระพุทธเจ้าตรัสรู้แล้วจนกระทั่งบัดนี้ กระจายมาสู่เมืองไทยของเราซึ่งเป็นเมืองที่มีวาสนาอยู่นะ ถึงได้เป็นภักษาหารรับพุทธศาสนาไว้ที่หัวใจของเราแต่อย่าไปไว้ที่นอกถุง อย่างเงินพี่น้องชาวไทยที่หลงตาน่าพี่น้องทั้งหลายนี้ เอาไปไว้ที่นอกถุงคลังหลวง นี่พุทธศาสนาอย่าไปไว้นอกถุงแห่งหัวใจนะ หัวใจคือคลังหลวง พุทธศาสนาให้ฝังไว้ในหัวใจจะเลิศเลอขึ้นที่นั่น พระพุทธเจ้าก็ธรรมฝังไว้ในพระทัย พระสาวกทั้งหลายธรรมฝังไว้ในใจท่าน ปรากฏเป็นศาสดาเอกและสรณะเอกของพวกเราตลอดมา นี่คือธรรมเข้าฝังใจ

ศาสนาที่นำมาสู่ประเทศไทยเรานี้มานานแล้วนะ ขอให้ศาสนานี้เข้าฝังหัวใจ ธรรมนี้ฝังหัวใจ อย่าเอาไปนอกหัวใจอย่างถุงเงินหลงตาบว ที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมาเพื่อเอาเข้าคลังหลวง เดียวนี้ไปอยู่นอกถุงนะ ฟังซิกระเทือนทั่วเมืองไทยเราไหม เงินของคนทั้งประเทศนับแต่วงศ์กษัตริย์ลงมาเป็นเงินสักเท่าไรคิดดูซิ ทองคำก็ ๒ พันกว่ากิโลแล้ว ดอลลาร์สักเท่าไร เงินสดสักเท่าไร เงินสดเราไม่ว่าเพราะเราไม่ตั้งใจเข้าสู่คลังหลวง

ที่สำคัญอย่างยิ่งคือทองคำกับดอลลาร์ ตั้งใจให้เข้าสู่คลังหลวง เวลานี้เข้าสู่คลังหลวงไม่ได้เนะ ไปเป็นเมียน้อยเขาอยู่ข้างถุง เมียน้อยของพวกเปรตพวกผีพวกเศษพวกเดนแห่งมนุษย์ มันไปเป็นเจ้าใหญ่โตอยู่ในถุง เวลานี้เป็นข้าศึกศัตรูต่อชาติไทยของเราอย่างยิ่ง คืออันนี้เอง ถ้าพี่น้องทั้งหลายยังไม่ทราบให้ทราบเสีย หูมีตามีทุกคน เงินที่จะเข้าสู่คลังหลวงคือเงินของชาติ นับแต่วงศ์กษัตริย์ลงมา เป็นของคู่ควรกันอย่างยิ่ง ดังที่

เคยพูดไว้เมื่อวานนี้ว่า เงินเหล่านี้ควรอย่างยิ่ง ควรเปิดประตูรับไว้แล้วตั้งแต่ยังไม่รับ
บริจาค เปิดประตูรับเข้าสู่คลังหลวง แล้วเหตุใดมันจึงมาปิดประตูไม่ให้เงินเหล่านี้เข้าสู่
คลังหลวง ฟังให้ดีพี่น้องทั้งหลาย ข้าศึกของพี่น้องชาวไทยเราคืออะไร ดูจุดนี้ก็แล้วกัน

ที่นี้พุทธศาสนาก็ให้เข้าอยู่ในหัวใจเรา อย่าไปอยู่นอกถุงอย่างว่านะ นอกถุงอย่าง
เงินของพี่น้องชาวไทยเราไปอยู่นอกถุงนอกคลังหลวงเวลานี้ เข้าไม่ได้ ๒ ปีมาแล้ว พวก
เปรตพวกผีมหาโจรมหาภัย กัดกันเอาไว้ ๆ เพื่ออะไร พี่น้องทั้งหลายทุกหัวใจเอาไป
พิจารณา เด็กอมมือก็รู้ได้ทุกคน มันเป็นอย่างนี้ ทราบแล้วยังว่าอะไรเป็นภัยแห่งชาติไทย
ของเราเวลานี้ พิจารณาให้ดี นี่ละที่จุดมุ่งหมายของคนทั้งชาติจะเข้า เข้าไม่ได้ เป็นอย่างไร
ประกาศปางมาแล้วนี่คือภัยของชาติเราได้ปรากฏขึ้นแล้วต่อชาวไทยทั้งชาติเวลานี้ ว่า
อย่างนั้นเลยไม่ผิดนะ

พุทธศาสนาที่เข้ามาในเมืองไทยของเราก็เป็นเวลานาน อย่าให้อยู่นอกถุง นอก
ถุงคืออกใจ ให้นำไปปฏิบัติทุกคน ๆ ผังใจด้วยนะ อย่าสักแต่ว่าถือพุทธศาสนา แต่ถือ
ความจำเป็นในกิเลสฝั่งใจนี้ลึกมาก อย่างนี้อ่าให้มีนะ ขอให้พากันพิจารณาทุกคน
เดี๋ยวนี้มีแต่กิเลสเป็นเจ้าก็เจ้าการเป็นใหญ่เป็นโต มันอยู่กับคนจิตใจสกปรกเวลานี้นะ
ชาติบ้านเมืองของเราจึงจะล่มจม ๆ ไปเพราะกิเลสเหล่านี้เป็นตัวมหาภัยมาตลอด

ธรรมพอรื้อฟื้นขึ้นมา ๆ ก็อย่างว่าแหละ เอาไม้ซุงไปจัดภูเขาทั้งลูก มันก็ดีกว่า
ไม้จัด นอนแผ่สองสสิ่งอยู่เฉย ๆ แผ่สองสสิ่งกับผู้ที่เอาไม้ซุงไปจัดภูเขา ผู้นี้ยังกล้าหาญ
ได้แต่ไม้ซุงก็พืดหัวมันเลยภูเขาทั้งลูกไม่กลัว ไม้ซุงอันหนึ่งหรือไม้จิ้มฟันอันหนึ่งจัดภู
เขาทั้งลูกด้วยความกล้าหาญยังดี คนนี้กล้าหาญ ได้ไม้จิ้มฟันก็จัดภูเขา ได้ไม้ซุงก็จัดภู
เขา ดีกว่าคนที่แผ่สองสสิ่งอยู่ ใ้ภูเขาเหยียบไปทับไปเป็นไหน ๆ เราจะเป็นขอนซุง
หรือเป็นแผ่สองสสิ่ง ถ้าแผ่สองสสิ่งไม่พอก็ประกาศกันอีกให้แผ่ถึงบาทเลย มันจะได้
หมดเสียชาติไทย ไม่มีเหลือ ชาติไทยทั้งชาติจะได้จมไปเลย คิดซิทุกคน

เวลานี้กิเลสเข้าตีตลาดรากเหง้าเค้ามูลความแหวกไปหมด ธรรมเข้าไม่ได้ นี่ละ
โทษแห่งกิเลสทำงานเป็นอย่างนั้น ชาติไทยเราจะล่มจะจมเห็นต่อหน้าต่อตา คือกิเลส
เข้าทำงาน กิเลสตัวโลกตัวสำคัญมากที่สุด ได้เท่าไรไม่พอ ๆ คือตัวโลก เหมือนไฟได้
เชื้อ ไส้เชื้อเข้าไปเท่าไรเผาเหล็ก ๆ แล้วไปกว้านหามาเหมือนกับเชื้อไฟ กิเลสเป็นตัว
ไฟ ได้มาเท่าไรมันเผาเหล็ก ๆ หามาเท่าไรตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งวันตายไม่มีคำว่าอิม
พอ คือไส้เชื้อเข้าไฟ ได้แก่เราปฏิบัติตามกิเลส ขวนขวายเสียแทบเป็นแทบตาย ครั้นได้
มาแล้วความโลกกลืนหมด ๆ ไม่มีอะไรเหลือ

เวลานี้ความโลภกำลังเป็นภัยต่อชาติของเรา มันเป็นอยู่ต่อผู้ใดคนนั้นเป็นกอง
ทุกข์ ยิ่งมีอยู่ในจุดใหญ่ผู้ใหญ่เท่าไร นั่นคือมหาภัยต่อชาติไทยของเรา อันนี้สำคัญมาก

ความโกรธตามกันไป ใครมาขวางไม่ได้ ความโกรธเป็นไฟเผาทั้งเลย ไม่ใช่ของดิบของ
ดินนะ เราก็กู้กำลังแล้วช่วยโลก เพราะฉะนั้นจึงขอให้พากันยกศาสนาขึ้นช่วยชาติบ้าน
เมือง อย่ายกกิเลสขึ้นเหยียบย่ำชาติบ้านเมืองแทนคำที่ว่าช่วยชาติ ความโลภไม่ได้ช่วย
ชาติ ทำชาติให้จมต่างหาก ธรรมต่างหากที่ช่วยชาติ พยุงกันขึ้นด้วยอรรถด้วยธรรมทุก
คน

เวลานี้เมืองไทยเรามีแต่ชื่อนะศาสนา จะไม่มีจิตใจของชาวพุทธ มีก็มิไปกับตาสี
ตาสาดตามท้องไร่ท้องนาไปเสีย ที่จะมีอยู่ในบุคคลสำคัญ ๆ ซึ่งจะนำชาติบ้านเมืองไม่มี
มีแต่สัวมแต่ถ่านเต็มหัวใจ เอาสัวมเอาถ่านออกสาดกระจายทั่วประเทศไทยของเรา
เหมือนคลุ้งไปหมดถึงเมืองนอก เวลานี้เขาชี้หน้าเมืองไทยเรา นี่ละมูตรคุณมันสาด
กระจายออกไปด้วยอำนาจของกิเลส มันแหวกไปอย่างนั้นนะ มันไม่มีของดิบของดี
ศาสนาไม่มีเป็นอย่างนั้น พิจารณาเอา วันนี้ก็พูดเพียงเท่านั้นละ ไม่พูดอะไรมาก เอาแค
่นี้ละ

พวกเด็กก็สอนทุกวันให้ฟังเอานะ เด็กก็มีหัวใจเหมือนผู้ใหญ่ ทำประโยชน์ให้ตัว
เองและชาติบ้านเมืองเหมือนกัน ให้นำธรรมนี้เข้าไปปฏิบัติ ให้เข้าไปเป็นเงินก้นถุง
ศาสนานี้เป็นเงินก้นถุงเข้าไป แล้วจะกระจายออกมาด้วยความสง่างาม เด็กก็สง่างามทั้ง
หญิงทั้งชาย ทั้งนักศึกษา นักเรียน สง่างามถ้ามีธรรมเข้าเป็นเครื่องประดับ กลับไปถึง
บ้านถึงเรือนก็รู้จักพ่อรู้จักแม่ของตัวเอง อย่าเห็นว่าพ่อแม่นี้เป็นบ้อยกลางเรือน ส่วน
มากพวกเราว่าอย่างนั้นแหละ ว่าอีพ้ออีแม่ อีบ้อยกลางเรือนไม่ได้ว่า ความจริงคือบอ
ยกลางเรือน

มันหากเป็นเองนะไม่มีเจตนาแหละ พ่อแม่กับลูกเป็นอย่างนั้น มันเป็นข้าหลวง
ใหญ่ขึ้นอยู่บนหัวพ่อหัวแม่ แล้วว่าอีพ้ออีแม่ แท้จริงมันเป็นข้าหลวงใหญ่ไม่ว่า ยิ่งตัว
เล็ก ๆ ด้วยแล้วนั้นละข้าหลวงภาคที่เดียว ลูกคนไหนเล็กคนนั้นมีอำนาจมากที่สุด ใน
ครอบครัวราบไปหมด ข้าหลวงใหญ่ข้าหลวงภาคนี้ครอบไว้หมดเลย พอโตขึ้นมาก็ลด
ลงมาเป็นข้าหลวงจังหวัด ต่อจากนั้นก็ป็นรองข้าหลวง ปลัดข้าหลวง เรื่อย ๆ ลงไป มา
ถึงนายอำเภอ มาถึงกำนัน มาถึงผู้ใหญ่บ้าน คือโตเท่าไรก็ค่อยลดลง ๆ พอมาถึงขั้นผู้
ใหญ่บ้าน ไม่ยอมลด อีพ้ออีแม่ ขึ้นหัวพ่อแม่ตลอดเวลา ผู้ใหญ่บ้านละชั้น ชั้นข้าหลวง
ลดลงแล้วมาอยู่ในขั้นผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้ใหญ่ของพ่อของแม่

นี่ละเขาเรียกว่าบ้อยกลางเรือน คือพอกับแม่ เป็นหลักธรรมชาติของจิตใจคน ผู้
เป็นก็ไม่เจตนา มันหากเป็นในหลักธรรมชาติอย่างนั้น หมดเท่าไรหมดไป มีลูกคนหนึ่ง
ตั้งแต่แม่ตั้งท้องขึ้นมา ความระมัดระวังลูกในท้องเป็นยังไง เราไม่ได้ลิ้มแม่เราเอง กิน
อะไร โอ้ย ไม่ได้ มันจะไปกระเทือนเด็กในท้อง เราก็กินธรรมดาตอนเป็นเด็ก พอเป็นผู้

ใหญ่มาพิจารณาทบทวนเข้าไป โถ ตั้งแต่ลูกอยู่ในท้อง แม่ระมัดระวังทุกสิ่งทุกอย่าง ยารักษาครรภ์ว่าไง ฟังซิ คือรักษาเด็กในครรภ์เด็กในท้อง แม่เริ่มมาแล้ว ยารักษาครรภ์ สิ่งที่เป็นภัยต่อเด็กในครรภ์ แม่จะระมัดระวัง

นี่แม่พูด เราเป็นเด็กเราฟัง กินอันนี้ ๆ เวลาลูกกินนมมันถ่ายเป็นอย่างนั้น ๆ กินอันนี้ไม่ได้ แม่พูดนะ กินอันนั้นไม่ได้ คือลูกกินนมมันก็เข้าพุงลูก แล้วก็ถ่าย อึย นี้ไม่ได้ ๆ กินอันนี้แล้วลูกกินนมมันถ่าย แม่พูดนะ นั่นเห็นไหมแม่ ฟังซิ ใ้เราเป็นเด็ก ฟังเฉย ๆ แต่เวลามาเป็นผู้ใหญ่ทบทวนย้อนหลัง เพราะฉะนั้นคุณของพ่อกับคุณของแม่นี้จึงลึกซึ้งมากนะ ขอให้พิจารณาทุกคน ซึ่งมากทีเดียว

โน่นละเราคิดมาตั้งแต่โน้น ได้อะไรมานี้ เอาไว้ให้ลูก ๆ ลูกคนเล็ก ข้าหลวงภาค อยู่ในครรภ์มันเป็นภาคแล้วนะ อาหารอะไร ๆ เป็นหยูกเป็นยาต้องระวังครรภ์ พอดกคลอดออกมาอะไรจะผิดกับเด็กนี้ไม่ได้เลย แม่เข้มงวดกวดขันมาก แม่ของเราเองเป็นคนพูด เราเป็นเด็กเราฟัง แล้วก็ประมวลมาย้อนหลัง เพราะฉะนั้นถึงได้เห็นคุณของพ่อของแม่อย่างลึกซึ้งจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดา

เราทุกคนพ่อแม่เลี้ยงแทบเป็นแทบตายตั้งแต่อยู่ในท้อง พอดกคลอดออกมาเลี้ยงดูทุกสิ่งทุกอย่าง พอดกเข้ามาโรงร่ำโรงเรียนแล้วเป็นยังงี้เด็กเหล่านี้ สูเป็นยังงี้ สูไม่นุ่งชั๊นนุ่งผ้ามาได้ไหม ชั๊นผ้าเหล่านี้พ่อแม่ให้ทั้งนั้น นี่ละเอามาตั้งแต่โน้น เลี้ยงมาเป็นลำดับลำดับมา พอโตขึ้นมาเข้าโรงเรียน เอ้า หาเครื่องเล่าเรียนให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย พ่อแม่จะอดจะยังอดบ้างอึดบ้างไม่สนใจ ยิ่งกว่าสนใจกับลูก นี่ละหัวใจของพ่อของแม่อยู่กับลูกทั้งหมด ขอให้พากันคิดระลึกถึงบุญถึงคุณของพ่อของแม่นะ

เพราะฉะนั้นท่านถึงว่าทำความกระทบกระเทือนต่อพ่อต่อแม่ ท่านบอกว่าเป็นบาปหนัก เท่ากับทำความกระทบกระเทือนให้พระอรหันต์องค์หนึ่ง ไม่ใช่ของเล่นนะ คุณค่าของพ่อของแม่มีน้ำหนักขนาดนั้น เทียบกับพระอรหันต์ได้ คุณของพ่อของแม่ที่มีต่อลูก วัตน้ำหนักกันเท่ากับคุณธรรมของพระอรหันต์องค์หนึ่ง เพราะฉะนั้นจึงไม่ให้ไปแตะกับพ่อกับแม่ บ่อบุญบ่อบุญอยู่นั้นหมดทีเดียว

เลี้ยงมาตั้งแต่เล็กจนโตขนาดนี้ พ่อแม่ไม่เลี้ยงใครเลี้ยง ออกจากพ่อจากแม่ทั้งหมด ทุ่มลงทุกสิ่งทุกอย่าง อดอึดไม่ว่าทั้งนั้น เป็นตายก็มอบให้ลูก ๆ ทั้งหมด เพราะฉะนั้นเวลากลับไปบ้านไปเรือนก็ให้รู้จักบุญจักคุณของพ่อของแม่ อย่าไปถกไปเถียงทำนั่นทำนี่ แว้ ๆ ๆ ปากหญิงปากชายมีเหมือนกัน มันเถียงพ่อเถียงแม่ไปคนละแบบ ปากลูกชายก็ไปแบบหนึ่ง ปากลูกหญิงก็ไปแบบหนึ่ง ก็แว้ ๆ กับพ่อกับแม่ ให้จำเอานะทุกคน ให้ปฏิบัติตนให้เป็นคนดี เอาละ จะให้พร

เมื่อคืนนี้ฝนตกเดินจงกรมไม่ได้ หลวงตาต้องได้กัณฑ์ร่วมเดินนะเมื่อคืนนี้ มันปวด มันขัด มันเดินไม่ได้ เพราะเมื่อวานนี้ไม่ได้เปลี่ยนอิริยาบถตลอดจนกระทั่งถึงค่ำ เมื่อคืนนี้ฝนตกด้วยเดินจงกรมไม่ได้ แล้วทำยังไงนี้ ขัดแข้งขัดขา ไม่ว่าง กัณฑ์ร่วมเดินจงกรมเลยเมื่อคืนนี้ ออกจากนี้ไป(หลวงตาเดินตรวจศาลาตอนกลางคืน) กัณฑ์ร่วมเดินจงกรมเลยนะ คือมันไปไม่ว่างจริง ๆ ต้องได้ฝืนกันอย่างนั้นละ กัณฑ์ร่วมเดินจงกรมจนกระทั่งมันอ่อนแล้วถึงได้ขึ้นมา เห็นแต่พ่อแม่ครูจารย์แต่ก่อน พอท่านออกจากห้องปี่ท่านจะเข้าทางจงกรม ฝนตกก็ตามท่านก็กัณฑ์ร่วมเข้าเลย เดินจงกรมตอนเช้าก่อนบิณฑบาต หลวงปู่มันนะ เราก็ไม่ได้พิจารณา ความจริงเพื่ออนามัยธาตุชั้นของท่าน เพราะตอนกลางคืนตอนเช้าท่านนั่งภาวนา พอออกแล้วท่านก็เปลี่ยนอิริยาบถ พอตีฝนตกเดินจงกรมไม่ได้

ทำยังไง โหย ท่านไม่ได้สนใจเลยนะ เอร่อมมาปี่เข้าทางจงกรม เดินจงกรมอยู่ในทางจงกรมนะ จนกระทั่งถึงเวลาบิณฑบาตค่อยออกมา เราก็มาพิจารณา เตี้ยวันนี้เข้ามาหาเราที่มันเข้ากันได้แล้ว ก็คิดดูซิอย่างเมื่อคืนนี้ฝนตกขนาดนั้นมันยังบังคับให้ไปเดินจงกรม กัณฑ์ร่วมเดินกลางคืนอย่างนั้นแล้ว โห มันขัดมันปวด คือนอนไม่หลับถ้าลงมันเป็น มันขัดมันปวด มีกระดูกมีอะไรอยู่ในนั้นเสร็จ ที่นี้พอเราไปเดินจงกรมแล้วเส้นมันยึดของมัน มันค่อยอ่อนลง ๆ สังเกตดูพอได้จังหวะเหมาะดีแล้ว มาปี่บนอนภาวนานี้หลับไปพร้อมกันเลย เป็นอย่างนั้น ที่ท่านเดินจงกรมตอนเช้า อ้อ อย่างนี้เอง เราชู้นะแต่ก่อนไม่รู้ พอออกจากห้องปี่นี้เข้าทางจงกรมเลย ไม่สนใจกับฝนนะ เดินจงกรมเรื่อย ฝนตกเรื่อย เฉย ท่านเดินจงกรมของท่าน เราก็อย่างนั้นแหละ มันมัดเราอย่างเมื่อคืนนี้ ก็เมื่อวานไม่ได้เดินทั้งวัน แล้วกลางคืนไม่ได้เดินอีก ปวดขัดหมดเลย ตกลงได้กัณฑ์ร่วมเดินจงกรม

เทศน์เมื่อเช้าวานนี้เผ็ดร้อนอยู่นะคุณหญิง... ฟาตริฐบาล นาน ๆ เอาที่นิ่ง นาน ๆ ดีที่นิ่ง เมื่อเช้าวานนี้ก็เอา เผ็ดร้อนอยู่เหมือนกัน เอาให้สะดุดใจก็ก ๆ ถ้าคนพอมีใจมนุษย์ติดตัวอยู่บ้างแล้วจะสะดุด ๆ ถ้าเป็นใจเปรตใจผีแล้วไม่สนใจฟัง (หลวงตาจะคุณแม่ให้กราบเรียนว่า ท่านเห็นใจหลวงตาที่มาช่วยชาติ และท่านไม่ได้เห็นด้วยกับเรื่องการรวมบัญชี) อ้าว มันขอขาดอยู่ตรงนั้นนะ เพราะเหตุนั้นถึงได้ตันกันอย่างหนัก ละชี คอชาติไทยเรา ๖๒ ล้านคนขาดอยู่ตรงนี้ละ รวมบัญชีเขาพูดไพเราะเพราะพริ้งต่างหากหนา นี่ละยาพิษเคลือบน้ำตาลให้คนเผลอตัวไป ว่ารวมบัญชีไม่รวมบัญชีก็เงินของชาติอันเดียวกันนั่นแหละ

ความจริงรวมบัญชีคือทางก้าวเดินปุราบเอาไว้ พอมือล้วงเข้าไปถึงคลังหลวงแล้ว บัญชีมีก็บัญชีเหยียบแบล็กไปเลย นั่นเราก็รู้อย่างนั้น เพราะฉะนั้นถึงได้ขัดกันอย่างหนักละชี จุดสำคัญมันอยู่ที่นั่น มันหลอกไว้ที่นั่นะ โหย อย่ามาหลอก-หลอกธรรม

ว่านั่นเลย หลอกธรรมนี้อย่ามาหลอกนะ ใส่เปรี้ยงทันทีเลย เอาละ ไปละ พุดนานพวกนี้
มันอำปากไม่จับ พวกนี้มันอำปากฟัง เพราะฉะนั้นเวลาเราจะไปจึงบอก ไป พวกนี้จับ
ปากแล้วกลับบ้าน เราจะไป ไปละนะ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd